

Pomladna vprašanja.

Kdo je cekine raztresel
na modro nebo?
Angeli v raj so zbežali
pred pozno nočjo,
pa so cekine raztresli
na modro nebo.

Kdo je plaméne zanetil
v detinskih očeh?
Kérubi kres so zažgali
po naših vrteh,
shránili jasne plamene
v detinskih očeh.

Kdo je v obličje nedolžno
nasméhljaj razlil?
Serafi duši so dali
nebeških vezil;
sam je v obličje nedolžno
nasmeh se razlil.

Kdo nam je ptice izpustil
okroginokrog?
Marija je pesem zapela
čez zeléni log,
ptice so vstale po vejah
okroginokrog.

Kdo je v potoke natrosil
preživo srebro?
Marija je z ljubljenim Sinom
odšla čez vodô,
pa je priteklo v potokih
preživo srebro.

Silvin Sardenko.

Šmarnice.

Morda je bila lepa slika, ki so jo videle nedolžne
oči, morda so hile le čudovite sanje, ki jih je sanjalo
čisto srce:

V solncu se je svetila vsa poljana, in vsa je bila
posejana z belimi šmarnicami, da je bleščala, kot bi bila
srebrna. In po tej poljani so hodile deklice v belih obla-

Mati Jezusova — naša Mati.

čilih, nedolžne duše, in so trgale šmarnice. In druge deklice so pletle bele vence iz njih, in sredi med njimi je sedela lepa Gospa, v belo oblečena, in Dete je imela v rokah. Dete, najlepše med zemeljskimi otroci, in Gospa je bila mila in polna dobrote.

Deklice, nedolžne duše, pa so pele pesem, kot bi jo peli angeli.

Od daleč jo je morda slišal popotnik, in v utrujeno srce mu je legla radost, in oči so mu zaiskrile v veselju. Čul jo je starček, velo lice je oživel, zardelo kot pomlajeno, in pozabil je na leta, težka kot butara. Čula jo je žena, spomnila se je mladosti, davno že uvele, in vesela je bila tega spomina.

Vsak, kdor jo je čul, je bil vesel in potolažen; kdor je slišal pesem majnikovo, ki so jo pela čista srca, jo je tudi sam zapel poltiho, kot bi se bal peti glasno, da mu ne bi ušla iz srca ta lepa pesem majnikova, polna tolažbe in svetega veselja. —

* * *

Prišlo je dete na trato, sedlo sredi šmarnic, jih trgalo in nabralo lep šop.

Pa vzdihnile so šmarnice: »Oj dete, ne pusti, da bi ovenele same sredi svetá, ker ne cvetemo svetu!«

»Komu pa cvetete, šmarnice moje?« je vprašalo dete.

»Me cvetemo majnikovi Kraljici! Zato nas deni pred oltarček naše ljube Gospe, da tam umrjemo pred njo!«

»Nesel vas bom; saj Ona je tudi naša Gospa!«

In neslo je dete šmarnice pred oltarček majnikove Kraljice. In ljuba Gospa je bila vesela, saj ga je tako ljubo gledala, ko je deval šmarnice v pisane lončke; in šmarnice so bile vesele, saj so umirale svoji Kraljici v čast; in veselo je bilo dete, nedolžna dušica, ker ga je bila vesela preljuba Gospa. —

* * *

Večer je legel na vas, tih in miru poln. Po hišah so gorele luči, kakor trudne in zaspane. Iz hiš pa se je čula molitev, lepa večerna molitev rožnega venca. Počasi je molil naprej oče-gospodar, in vsa družina mu je odgovarjala.

Skoz vas je šla žena, v naročju je imela dete. Počasi je stopala. Pred vsako hišo je za hip ustavila korak in prislušknila. Pristrčno je pritisnila k sebi svoje dete in zašepetala: »Dobri ljudje so tod; blagoslovi jih, Sin moj!«
Bila je Marija z Jezusom.

* * *

Jutranje solnce se je razlilo, polno luči in svetlobe, čez širono polje, polno upov in nad. Pozdravljeno, jutranje solnce; pozdravljen, mladi dan!

Polje je oživel. Prišle so ženske z motikami, pozdravile delavke na sosednji njivi; vesel pogovor, radosten smeh, radostno delo. Pozdravljena, ti njiva, dom veselja in radosti!

Zazvonilo je sedem, jutranji pozdrav Kraljici. Delavke so prenehale z delom, zravnale se pokonci, sklonjene so bile njihove glave, sklenjene njih roke, usta so molila jutranji pozdrav Gospej. Vse polje je postalo za hip cerkev.

In kakor pozdrav je bil blagoslov Kraljice čez to širono polje in se je družil s solncem v eno morje luči in veselja, radostnega upanja in blagodejne vdanosti. —

* * *

Odrpli smo ti svoje hiše, odrpli smo ti svoja srca. O pridi, majnik, in prinesi svojo radost v naše duše! Tako so potrebna naša srca radosti, tako so potrebna veselja otrok božjih!

Naj zaiskri majnikovo veselje v očeh nedolžne dece, v očeh mladine, v očeh naših mož in žen! Naj gre z nami to veselje kot angel varih, naj se naseli v naših srcih pesem majnikova in naj jih ne zapusti nikdar, veselje otrok božjih, lepi dar naše ljube Gospe!

J. P u c e l j.

